

دیدگاه

شماره: ۸۰۲		موضوع: ملاحظات در خصوص اقدامات ضد قیمت شکنی
تاریخ: ۱۳۹۶/۰۵/۰۹		
تهیه کننده: محمد راستی		
توضیح اجمالی:		
با توجه به عضویت ایران به عنوان ناظر در سازمان جهانی تجارت (WTO) از یک طرف و اهمیت رو به رشد سیاست تقویت ساختار تولید ملی از طرف دیگر، شناسایی و استفاده از ابزارهای دفاع تجاری (مانند اقدامات ضد قیمت شکنی یا ضد دامپینگ) در چارچوب WTO که همراستا با حمایت از تولیدات داخلی است، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. در واقع اجرای این ابزارها نه تنها هدف حمایت از تولیدات داخلی را برآورده می کند، بلکه بستر و آمادگی لازم جهت الحاق به WTO را نیز ایجاد می نماید. به عبارت دیگر قبل از الحاق نیز امکان استفاده از منافع ناشی از الحاق را بدون پرداخت هزینه های آن میسر می نماید. با این وجود در خصوص اقدامات ضد قیمت شکنی ملاحظات باید مدنظر قرار گیرد: - با توجه به عدم عضویت ایران در WTO اقدامات قیمت شکنی توسط تولیدکنندگان خارجی بدون نگرانی از احتمال اقامه شکایت و دعوا توسط ایران به WTO صورت می پذیرد. بنابراین در صورت تشخیص اقدامات قیمت شکنی توسط شرکت های دیگر کشورها علیه ایران (از آنجا که عضو WTO نیستیم) امکان شکایت و دعاوی در این خصوص به WTO وجود ندارد و تنها می توان به دولت های همان کشورها اقامه دعاوی کرد که علاوه بر فرایند حقوقی و اداری زمان بر معمولاً نتیجه گیری مشکل می باشد. - اقدامات قیمت شکنی تنها در صورتی مشمول اقامه دعاوی قرار می گیرد که قیمت شکنی موجب آسیب رساندن و تحت تاثیر قرار دادن کالاهای وارداتی کشور لطمه دیده از این اقدام شده باشد و در خصوص متاثر کردن کالاهای صادراتی کشورها (به مفهوم اقدامات قیمت شکنی در کشور ثالث بر علیه کالاهای صادراتی کشور دیگر) قابل اقامه دعاوی نمی باشد. تنها می توان به کشور ثالث یا واردکننده اطلاع داد که کالاهای وارداتی آنها مشمول قیمت شکنی شده که در صورت عدم اهمیت این موضوع برای آن کشور (به خصوص برای کالاهای غیراولویت دار آنها) ترتیب اثری داده نخواهد شد و حتی برای برخی از کالاها که آن کشورها تولیدات عمده ای ندارند ممکن است این امر مورد استقبال آنها نیز قرار بگیرد. موضوع آسیب پذیری صادرات پتروشیمی ما از قیمت شکنی شرکت های دیگر در این موضوع قرار می گیرد. - اعمال عوارض ضد قیمت شکنی توسط ایران می تواند اقدامات متقابل سخت گیرانه تجاری توسط کشورهای قیمت شکن را به دنبال داشته باشد. از یک طرف قبل از الحاق به WTO کشور در مواجهه با عوارض تبعیض آمیز و سخت گیرانه آنها (به خصوص در مورد کالاهای صادراتی ما که توسط بنگاه های آنها در معرض اتهام قیمت شکنی قرار می گیرد و بیشتر این اتهامات نیز مبنای چندان محکم حقوقی ندارد و ناظر بر یارانه های عام و ضمنی انرژی کشور ما است) قرار می دهد و از طرف دیگر می تواند در فرایند مذاکرات کالایی الحاق به WTO سیاست سختگیرانه ای را نسبت به کاهش تعرفه های ایران دنبال کنند تا بتواند آثار کاهش قیمت شکنی ها (دامپینگ ها) را جبران نمایند. همچنین افزایش این عوارض می تواند انگیزه قاچاق آن کالاها را افزایش دهد.		
نکات کلیدی:		
بر اساس موارد مذکور برخی پیشنهادات ذیل قابل ارائه است. ۱- رصد اقدامات قیمت شکنی سایر کشورها بر روی هر دو مورد کالاهای وارداتی و صادراتی عمده ایران (به خصوص توسط شرکای عمده تجاری) توسط متولی مشخصی صورت پذیرد. ۲- مهندسی نرخ های تعرفه کشور باید براساس طبقه بندی کالاهای دامپینگ پذیر و غیردامپینگ پذیر و درجه دامپینگ آنها صورت پذیرد. بدین ترتیب که به منظور کاهش تاثیر دامپینگ کشورها بر تولیدات بخش های اولویت دار کشور، نرخ تعرفه این کالاها (به خصوص غیرقاچاق پذیر آنها) بالاتر از کالاهای غیردامپینگ پذیر باشد. همچنین در خصوص کالاهای اولویت دار دامپینگ پذیر و همچنین قاچاق پذیر، پرداخت یارانه های جبرانی به منظور جبران تاثیر دامپینگ این بخش از کالاهای اولویت دار پیشنهاد می شود. ۳- در خصوص کالاهای دامپینگ پذیر و غیراولویت دار پیشنهاد می شود که این کالاها در فهرست لیست مثبت مشمول موافقت نامه های ترجیحی قرار بگیرد و در این قبیل موافقت نامه های دو جانبه یا چند جانبه ترجیحی، ماده مربوط به الزامات مربوط به اقدامات ضد قیمت شکنی کالاهای مشمول تجارت ترجیحی دو طرف گنجانده شود.		